

Suvestinė redakcija nuo 2001-03-08 iki 2001-07-25

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2000, Nr. [53-1540](#), i. k. 100301MISAK00000258

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S DĖL MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2000 m. birželio 27 d. Nr. 258
Vilnius

Vadovaudamasis Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų (Žin., 2000, Nr. [32-905](#)) 2 punktu ir Aplinkos ministerijos nuostatų (Žin., 1998, Nr. [84-2353](#)) 11.5 punktu:

1. T v i r t i n u Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles (pridedama).
2. Nustatau, kad Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių 9.1.5, 9.2.6, 10.9 ir 11 punktai netenka galios nuo 2004 m. balandžio 1 d.
3. Miškų ir saugomų teritorijų departamentui prie Aplinkos ministerijos pavedu iki 2001 m. sausio 1 d. parengti ir pateikti tvirtinti Elninių žvėrių daromo neigiamo poveikio miško želdiniams ir medynams pokyčio vertinimo metodiką pagal Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių 26 punkto reikalavimus.
4. Laikau netekusiais galios:
 - 4.1. Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos ministro 1996 m. spalio 4 d. įsakymą Nr. 142 „Dėl aptvarų medžiojamajai faunai laikyti steigimo ir naudojimo laikinosios tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 1996, Nr. 133-2595);
 - 4.2. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. balandžio 28 d. įsakymą Nr. 114 „Dėl lapių medžioklės sezono nustatymo ir medžiojamosios faunos sąrašo pakeitimo“ (Žin., 1999, Nr. [38-1177](#)).
5. Aplinkos ministerijos informacijos kompiuterinėje sistemoje vadovautis reikšminiais žodžiais: „gyvūnija“, „valdymo sistema“.

APLINKOS MINISTRAS

DANIUS LYGIS

MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLĖS

I. BENDROJI DALIS

1. Šios taisyklės nustato medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje tvarką, medžiojamųjų gyvūnų sąrašą, jų medžiojimo terminus, įrankius ir būdus, saugaus elgesio ir kitus su medžiokle susijusius reikalavimus.

2. Medžiojamieji gyvūnai – tai gyvūnai, kurie dėl savo vertės bei susiklosčiusių tradicijų buvo medžijami praeityje, yra šiuo metu medžijami ar gali būti medžijami ateityje.

3. Medžiojamieji gyvūnai skirstomi į stambiają ir smulkiąją medžiojamąją fauną. Prie stambiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: stumbras, briedis, taurusis elnias, dėmėtasis elnias, danielius, muflonas, stirna ir šernas. Prie smulkiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: vilkas, lūšis, lapė, mangutas, ūdra, miškinė kiaunė, akmeninė kiaunė, kanadinė audinė, barsukas, šermuonėlis, žebenkštis, pilkasis kiškis, baltasis kiškis, bebras, ondatra, laukinės žąsys, laukinės antys, laukys, kurtinys, tetervinas, virbė (jerubė), kurapka, fazanas, putpelė, laukiniai karveliai, slanka, perkūno oželis, didysis kormoranas, pilkasis garnys, varniniai paukščiai.

Medžioti leidžiama tik tuos medžiojamuosius gyvūnus, kuriems šiose taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas. Kitus medžiojamuosius gyvūnus be atskiro Aplinkos ministerijos leidimo medžioti draudžiama visus metus.

4. Šiose taisyklėse jaunikliais laikomi medžioklės sezono metu ar tuoj prieš jam prasidedant gimę (atvesti, išsiritę) medžiojamieji gyvūnai iki kito medžioklės sezono (nuo vienu metų balandžio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d.) pradžios. Vėliau jie laikomi suaugusiais ir antrąjį medžioklės sezoną vadinami antramečiais, sulaukę trečiojo medžioklės sezono – trečiamečiais ir t. t.

II. TEISĖS MEDŽIOTI SUTEIKIMAS

5. Asmuo, pageidaujantis įgyti teisę medžioti ir kuriam, vadovaujantis Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatais, tokia teisė gali būti suteikta, privalo:

5.1. baigti medžiotųjų mokymo kursus pagal aplinkos ministro įsakymu patvirtintą programą (šis reikalavimas netaikomas asmenims, turintiems aukštąjį biologinio profilio išsilavinimą ir studijų metu išklausiusiems specialų medžioklės kursą bei išlaikiusiems specialų egzaminą);

5.2. iki nustatytos datos apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijai pateikti nustatytos formos prašymą, atitinkamas pažymas iš miesto ar rajono policijos komisariato, atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūros, sveikatos priežiūros įstaigų (pagal Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų (Žin., 2000, Nr. [32-905](#)) 14 punkto reikalavimus), nuotraukas dokumentams įforminti, medžiotųjų mokymo kursų baigimo pažymėjimą (dokumentų originalai gražinami juos pateikusiam asmeniui, o kopijos paliekamos asmens byloje);

5.3. pagal Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų 10 p. išlaikyti medžioklės egzaminą, susidedantį iš teorinės ir praktinės dalių, pagal aplinkos ministro patvirtintą programą.

6. Visus 5.2 punkte nurodytus dokumentus pateikę asmenys gali laikyti medžioklės egzaminą. Per 10 kalendorinių dienų po medžioklės egzamino apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos pirmininkas medžioklės egzamino protokolą turi pateikti apskrities viršininkui. Medžioklės egzamino protokolą pasirašo visi egzamine dalyvavę komisijos nariai. Vadovaudamasis pateiktu protokolu, apskrities viršininkas medžiotėjo bilietą išduoda per 20 kalendorinių dienų. Už išduodamą medžiotėjo bilietą turi būti sumokėtas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto dydžio žyminis mokestis. Medžiotųjų bilietų išdavimo registravimo žurnale įrašoma išdavimo data, medžiotėjo bilieto numeris, asmens, kuriam išduodamas medžiotėjo bilietas, vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, žyminio mokesčio sumokėjimą patvirtinančio dokumento

pavadinimas, data ir numeris. Žurnale pasirašo medžiotojo bilietą gavęs medžiotojas ir bilietą išdavęs asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę ir pareigas.

Medžiotojo bilietas turi būti pratęsiamas kasmet. Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų įgaliotos institucijos, pirmą kartą pratęsdamos medžiotojo bilieto galiojimą, pradeda pildyti medžiotojo asmens įskaitos kortelę, kurioje vėliau kasmet įrašo informaciją apie medžiotojo bilieto galiojimo pratęsimą.

Pametus arba sugadinus medžiotojo bilietą, apskrities viršininkas išduoda jo dublikatą. Prie prašymo išduoti medžiotojo bilieto dublikatą turi būti pateikta medžiotojo bilietą pratęsusių institucijos pažyma apie medžiotojo bilieto galiojimo pratęsimą ir žyminio mokesčio sumokėjimą.

7. Medžioklės egzaminai organizuojami ne rečiau kaip 1 kartą per metus. Medžioklės egzaminu, saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių šaudymo įgūdžių patikrinimo (pagal šių taisyklių 8 p.) organizavimo apskrities teisės medžioti suteikimo ir anuliavimo komisijoje kalendorinis grafikas skelbiamas apskrities spaudoje, nurodant komisijos darbo vietą, laiką, 5 punkte išvardytų dokumentų pateikimo terminą.

8. Kas treji metai medžiotojų būrelių ar klubų valdybos (Lietuvos medžiotojų ir žvejų draugijos būreliuose ar klubuose – skyrių valdybos) organizuoja savo medžiotojų saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių šaudymo įgūdžių patikrinimą, tai nurodydamos medžiotojo bilieto paskutiniame puslapyje „Kitos žymos“. Tokį pat neasocijuotų medžiotojų žinių patikrinimą organizuoja apskrities teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisijos. Patikrinimas atliekamas pagal medžioklės egzaminu programoje nustatytus minimalius reikalavimus.

Asmenims, kuriems už medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą aplinkos apsaugos administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilietą, medžiotojo bilietas gali būti gražinamas tik medžiotojo įskaitos vietoje patikrinus žinias pagal teorinę medžioklės egzaminu dalį.

III. MEDŽIOKLĖS ĮRANKIAI IR PRIEMONĖS, MEDŽIOKLĖS BŪDAI IR TERMINAI

9. Vadovaujantis 44 p. nustatytais apribojimais ir draudimais, medžiojant leidžiama naudoti šiuos įrankius ir priemones:

9.1. įrankius:

9.1.1. medžioklinius lygiavamzdžius, graižtvinius ir kombinuotus šautuvus su optiniais taikikliais ar be jų;

9.1.2. lankus ir arbaletus su optiniais taikikliais ar be jų;

9.1.3. tinklus, graibštus, gaudykles, užtikrinančias gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą;

9.1.4. selektyvius spąstus, užtikrinančius staigią pagauto gyvūno žūtį;

9.1.5. už galūnių sulaikančius spąstus – tik gaudant bebrus;

9.2. priemones:

9.2.1. iškamšas, profilius, muliažus, natūralų masalą, feromoninius jaukus, gyvus ir nesužeistus laukinius gyvūnus;

9.2.2. peilius, vėliavėles;

9.2.3. grynaveislius medžioklinius šunis, plėšriuosius paukščius, žirgus;

9.2.4. žiūronus, naktinio stebėjimo prietaisus, stacionarius ar kilnojamuosius tykojimo bokštelių, natūralias bei dirbtines priedangas, slėptuves;

9.2.5. sausumos ir vandens transporto priemones;

9.2.6. medžioklinius prožektorius, kurių šviestuvai (žibintai) pritaistyti prie šautuvo, o maitinamoji baterija – nešiojama (leidžiama naudoti tik medžiojant šernus 10.2 punkte nurodytu būdu).

10. Medžioti leidžiama šiais būdais:

10.1. varant – kai medžiojamuosius gyvūnus medžiotojų, stovinčių ant žemės arba esančių tam skirtuose bokšteluose, medžiotojų linijoje ar jos flanguose, ar kitose tikėtinos medžiojamųjų gyvūnų pasirodymo vietose, link gena varovai su medžiokliniais šunimis ar be jų arba tik medžiokliniai šunys. Medžiotojų, varovų ir šunų skaičius neribojamas;

10.2. tykojant – kai medžiojamųjų gyvūnų laukiama tam skirtame medžioklės bokštelyje, slėptuvėje, valtyje, specialiai įrengtoje priedangoje ar be jų. Tykojamus medžiojamuosius gyvūnus galima vilioti masalu, iškamšomis, muliažais, profiliais, viliokliais ir vilbynėmis, feromoniniais ir cheminiais jaukais, krykštėmis (tik didžiųjų ančių gaigalus);

10.3. sėlinant – kai prie medžiojamojo gyvūno prisėlinama, gyvūną sustabdo ar pabaido medžioklinis šuo, jis priviliojamas viliokliu ar vilbyne. Vandens paukščius, bebrus, ondatras leidžiama medžioti iriantis irklė (nemotorine) valtimi. Medžioklė sėlinant leidžiama tik šviesiuoju paros metu – ne anksčiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo ir ne vėliau kaip pusantros valandos saulei nusileidus;

10.4. su šunimis – kai su urviniais šunimis žvėrys gaudomi jų urvuose ar nameliuose arba yra šaudomi šunų išvaryti iš urvų ar namelių, ar jie gaudomi atkasant urvą, arba kai šuo pasiveja ir pagauna plėšrųjį žvėrį ar kiškį;

10.5. grandine – kai medžiotojai, sustoję linija, eina atviru lauku;

10.6. katilu – kai medžiotojai eina į centrą, apsupę tam tikrą atvirą lauko plotą;

10.7. su plėšriaisiais paukščiais – kai smulkioji fauna gaudoma pasitelkus specialiai apmokytą plėšrųjį paukštį;

10.8. gaudant spąstais, gaudyklėmis – kai gyvūnai gaudyklėmis gaudomi gyvi ir nesužeisti arba plėšrieji žvėrys (išskyrus vilką), bebrai ir ondatros gaudomi spąstais, kurie pagal jų naudojimo sąlygas atitinka selektyvaus gaudymo principą ir garantuoja staigią pagauto gyvūno žūtį;

10.9. gaudant už galūnės sulaikančiais spąstais – kai tokio tipo spąstai naudojami tik gaudant bebrus.

11. Tykojamus šernus leidžiama apšviesti 9.2.6 punkte nurodytomis priemonėmis.

12. Medžioklės metu leidžiama naudoti tik kilmės dokumentus turinčius medžioklinių veislių šunis. Medžioklinius šunis ir plėšriuosius paukščius tam tikram medžioklės būdai parengti arba lauko bandymus, varžybas medžioklės plotuose natūraliomis sąlygomis vykdyti leidžiama tik leidžiamu šiais būdais medžioti terminu. Šiems renginiams medžioklės plotuose organizuoti privaloma turėti visus medžioklei būtinus dokumentus. Kitais atvejais medžioklės plotuose šunys vedžijami tik su pavadėliu. Medžioklės plotuose sutikti benamiai medžiokliniai, tarnybiniai ir kiti šunys yra sugaunami ir jų savininkai privalo atlyginti šuns išlaikymo išlaidas bei jo padarytą medžiojamiesiems gyvūnams žalą. Jeigu grėsmę žmonėms ar gyvūnams keliančio benamio šuns sugauti nepavyksta, jį leidžiama sunaikinti, o savininkas privalo atlyginti šuns padarytą žalą.

13. Medžioklėje su plėšriaisiais paukščiais leidžiama naudoti tik legaliai įsigytus arba nelaisvėje išaugintus plėšriuosius paukščius. Leidimus nelaisvėje veisiamų ar legaliai iš užsienio šalių įvežtų plėšrųjį paukščių laikymui išduoda Aplinkos ministerija. Plėšriuosius paukščius paimti iš laisvės medžioklės tikslams draudžiama.

Punkto pakeitimai:

Nr. 466, 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

14. Suaugusius elnių žvėrių patinus, vadovaujantis aplinkos ministro patvirtintais Elnių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatais, gali medžioti tik medžiotojo selekcininko kvalifikaciją turintis medžiotojas. Užsienio medžiotojams šis reikalavimas netaikomas, tačiau prieš prasidedant medžioklei medžioklės vadovas turi supažindinti užsienio medžiotojus su Elnių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatų reikalavimais.

15. Medžioklės terminai (datos nurodomos imtinai):

15.1. medžioti varant leidžiama nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d. Kitais 10 p. nurodytais medžioklės būdais medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama 15.2 punkte nurodytais terminais;

15.2. medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama:

briedžius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

antramečius patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki sausio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams, nuo lapkričio 15 d. iki sausio 1 d. tik tykojant ir sėlinant);

pateles – nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 15 d. (nuo lapkričio 15 d. iki vasario 15 d. tik tykojant ir sėlinant);

tauriuosius elnius:

patinus – nuo rugpjūčio 15 d. iki vasario 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

jauniklius, antrames ir bergždžias pateles – nuo rugsėjo 1 d. iki spalio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 15 d.;

antramečius patinus – nuo vasario 1 d. iki vasario 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

danielius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki vasario 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

stirnas:

patinus – nuo birželio 1 d. iki lapkričio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki sausio 1 d. (nuo lapkričio 1 d. iki sausio 1 d. tik tykojant ir sėlinant);

antrames ir vyresnes bergždžias pateles – nuo rugsėjo 1 d. iki spalio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

šernus:

jauniklius, visus antramečius šernus ir vyresnius nei antramečiai patinus – nuo gegužės 1 d. iki kovo 1 d.;

vyresnes nei antrames pateles – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

vilkus – nuo liepos 1 d. iki balandžio 1 d.;

miškines ir akmenines kiaunes – nuo liepos 1 d. iki balandžio 1 d.;

barsukus – nuo lapkričio 1 d. iki sausio 1 d.;

pilkuosius kiškius – nuo lapkričio 1 d. iki vasario 1 d.;

bebrus – nuo rugpjūčio 1 d. iki balandžio 1 d.

ondatras – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

želmenines ir baltakaktes žąsis – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d.;

didžiąsias, kuoduotąsias, rudagalves antis, dryžgalves ir rudagalves krykles, laukius – nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 15 d.;

didžiųjų ančių gaigalus – nuo balandžio 15 d. iki gegužės 10 d. (tik su krykštėmis);

keršulius, perkūno oželius, slankas – nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 1 d.;

slankas – nuo kovo 20 d. iki gegužės 1 d. (tik tykojant);

kurapkas – nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 15 d.;

fazanus – nuo rugsėjo 1 d. iki kovo 1 d.;

lapes, mangutus, kanadines audines, kranklius, kovus, pilkąsias varnas, šarkas – visus metus;

Punkto pakeitimai:

Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

15.3. reguliuoti varninių paukščių gausumą leidžiama išimant kiaušinius ir jauniklius iš kranklių, kovų, varnų ir šarkų lizdų. Ardyti leidžiama tik kovų lizdus. Šaudyti į varninių paukščių lizdus draudžiama. Kitų rūšių paukščių lizdams ardyti ar kitoms gausumo reguliavimo priemonėms vykdyti būtina gauti Aplinkos ministerijos leidimą;

15.4. medžioklės plotų naudotojai turi teisę bet kuriuo metu sumedžioti sužeistus ar aiškiai sergančius medžiojamuosius gyvūnus. Apie jų sumedžiojimą būtina nedelsiant pažymėti medžioklės lape ir per 48 val. pranešti atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o sumedžiotus gyvūnus pristatyti rajono valstybinei veterinarijos tarnybai, kad šioji nustatytų sužeidimo pobūdį ar ligą, produkcijos tinkamumą vartoti bei surašytų aktą, kuriame būtų nurodytas būtinojo sumedžiojimo pagrindimas. Medžioklės plotų naudotojai privalo vykdyti veterinarijos specialistų nurodymus dėl tolesnio šios medžioklės produkcijos naudojimo.

IV. MEDŽIOKLĖS DOKUMENTAI

16. Medžioklės metu privaloma turėti šiuos dokumentus:

16.1. galiojantį medžiotojo bilietą;

16.2. galiojantį medžioklės lapą;

16.3. galiojantį leidimą laikyti ir nešioti medžioklinį šautuvą, arbaletą, lanką, jeigu medžiojama su šaunamuoju ginklu, arbaletu, lanku;

16.4. licencijas medžiojamiesiems gyvūnams medžioti, jeigu medžiojami gyvūnai, kurių medžioklė yra licencijuota;

16.5. medžioklinio šuns kilmės liudijimą ar jo kopiją, jeigu medžiojama su medžiokliniu šunimi.

17. Medžioklės lapas – tai dokumentas, kuriuo leidžiama jame nurodytam medžiotojui medžioti arba medžioklės vadovui organizuoti medžioklę nurodytuose medžioklės plotuose nurodytu laikotarpiu. Medžioklės lapas nesuteikia teisės medžioti medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuota, neturint licencijos šiems gyvūnams sumedžioti.

Medžioklės lapai ir licencijos medžiojamiesiems gyvūnams medžioti medžioklės plotų naudotojams išduodami ir grąžinami vadovaujantis Medžioklės lapų ir licencijų medžiojamiesiems gyvūnams medžioti išdavimo ir grąžinimo tvarka (Žin., 2000, Nr. [34-968](#)).

Medžioklės dokumentai komercinėms medžioklėms ir medžioklėms, kuriose dalyvauja užsienio medžiotojai, vykdyti išduodami vadovaujantis Medžioklių užsieniečiams bei komercinių medžioklių organizavimo tvarka (Žin., 2000, Nr. [40-1129](#)).

18. Medžioti leidžiantis asmuo pirmajame medžioklės lapo puslapyje turi:

18.1. įrašyti medžiotojo, kuriam leidžiama medžioti, arba medžioklės vadovo, kuriam leidžiama organizuoti medžioklę, vardą, pavardę;

18.2. nurodyti medžioklės plotus, kuriuose leidžiama medžioti;

18.3. nurodyti leidžiamus medžioti medžiojamuosius gyvūnus ir medžioklės būdus, kuriais leidžiama juos medžioti;

18.4. nurodyti medžioklės lapo galiojimo laiką. Medžioklės lapas gali būti išduodamas ne ilgesniam kaip vieno mėnesio laikotarpiui (datos nurodomos imtinai);

18.5. pasirašyti medžioklės lape nurodytoje vietoje.

Jeigu medžioklės lape nėra bent vieno iš nurodytų duomenų, toks medžioklės lapas laikomas negaliojančiu.

Šiuos duomenis į medžioklės lapą privalo įrašyti medžioklės plotų vieneto naudotojas (juridinio asmens atveju – vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą, arba atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas rajono agentūros darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų 22 p. antrąja pastraipa, išduodami smulkiosios faunos medžioklei žemės savininkams, turintiems teisę medžioti ir nuosavybės teise valdantiems medžioklės plotus, mažesnius už minimalų individualaus medžioklės plotų vieneto plotą bei neišnuomojusiems šių plotų kitiems asmenims.

19. Prieš pradėdamas medžioti medžioklės vadovas medžioklės lapo kitame puslapyje turi įrašyti datą, dalyvaujančių medžiotojų vardų pirmąsias raides, pavardes, jų medžiotojų bilietų numerius. Medžiotojai pasirašo medžioklės lape nurodytoje vietoje. Medžioklei pasibaigus, prieš išvykstant iš medžioklės plotų, kuriuose buvo medžiota, medžioklės lape nurodomi duomenys apie sumedžiotus gyvūnus, panaudotų licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti numeriai.

20. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti – tai dokumentas, leidžiantis sumedžioti jame nurodytą gyvūną. Licencija galioja tik medžiojant joje nurodytame medžioklės plotų vienetė, kurio pavadinimą prieš išduodamas licenciją įrašo atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas rajono agentūros darbuotojas. Licencijos talonas nuplėšiamas gyvūno sumedžiojimo ar sugavimo vietoje. Licencija užpildoma iki pirminio žvėrienos apdorojimo, bet ne vėliau kaip prieš išvežant gyvūną iš medžioklės plotų vieneto, kuriame jis buvo sumedžiotas, išskyrus atvejus, kai medžioja vienas medžiotojas. Individualiai medžiojantis medžiotojas licenciją medžiojamajam gyvūnui sumedžioti privalo užpildyti gyvūno sumedžiojimo vietoje, o licencijos

numerį įrašyti į medžioklės lapą. Licencija nesuteikia teisės medžioti be medžioklės lapo ir kitų būtinų medžioklės dokumentų.

21. Už teisingą medžioklės lapo pirmojo puslapio užpildymą pagal šių taisyklių 18 punkto reikalavimus atsako medžioklės lapą išduodantis asmuo, o už antrojo puslapio užpildymą pagal taisyklių 19 punkto reikalavimus – medžioklės vadovas arba individualiai medžiojantis medžiotojas. Už teisingą licencijos medžiojamajam gyvūnui sumedžioti užpildymą atsako medžioklės vadovas (arba individualiai medžiojantis medžiotojas) bei gyvūną sumedžiojęs medžiotojas.

V. MEDŽIOKLĖS EIGA

22. Kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas, medžioklei turi vadovauti medžioklės vadovas, kurį paskiria medžioklės plotų vieneto naudotojas (juridinio asmens atveju – vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą. Medžioklės vadovas privalo:

22.1. turėti jo vardu išduotą medžioklės lapą, reikiamas licencijas ir nustatytą tvarka juos užpildyti;

22.2. organizuoti medžioklę šių taisyklių nustatyta tvarka;

22.3. patikrinti visų dalyvaujančių medžiotojų bilietus ir leidimus laikyti bei nešiotis medžioklinį šautuvą, arbaletą, lanką, pasirūpinti pirmosios medicinos pagalbos priemonėmis;

22.4. patikrinti, ar visų medžioklėje dalyvaujančių šunų savininkai turi jų kilmės dokumentus, bei parodyti šiuos šunis visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams;

22.5. priminti visiems medžiotojams saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus;

22.6. pranešti visiems medžiotojams, kiek ir kokių žvėrių bei paukščių bus medžiojama;

22.7. nurodyti medžiotojams jų individualios sėlinimo teritorijos ribas, jeigu bus medžiojama sėlinant;

22.8. medžioklės su varovais atveju paskirti varovų vadovą, supažindinti jį ir kitus medžioklės dalyvius su medžioklės tvarka, būdu, žvėrių bei paukščių varymo kryptimi, nustatyti varymo pradžios ir pabaigos signalus, medžiotojų ir varovų rinkimosi vietą, laiką, užtikrinti, kad varovai vilkėtų ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos liemenes;

22.9. sustabdyti medžioklę esant nepalankioms oro sąlygoms, žmonių judėjimui ar susitelkimui medžioklės vietoje, įvykus nelaimingam atsitikimui;

22.10. per 48 valandas informuoti atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie medžioklės metu padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus;

22.11. įvykus nelaimingam atsitikimui, pasirūpinti, kad nukentėjusiajam būtų suteikta skubi medicinos pagalba, o jeigu nelaimingas atsitikimas susijęs su šių taisyklių pažeidimu – pažymėti ir apsaugoti jo vietą, sudaryti schemą ir jį aprašyti (schemą ir aprašymą turi patvirtinti įvykį matę medžioklės dalyviai);

22.12. informuoti policijos komisariatą ir atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie kiekvieną medžioklės metu įvykusį nelaimingą atsitikimą, susijusį su šių taisyklių pažeidimu;

22.13. užtikrinti, kad medžioklės metu nebūtų sumedžiota daugiau licencijuojamų medžiojamųjų gyvūnų, nei turima licencijų šiems gyvūnams sumedžioti;

22.14. užtikrinti, kad sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir dorojimo atliekos būtų sumetamos tik į pirminio žvėrių dorojimo aikštelių duobes;

22.15. užtikrinti, kad būtų atlikta šernienos veterinarinė ekspertizė ir nurodyti medžiotojams nenaudoti šios žvėrienos, kol nėra gautų ekspertizės išvadų;

22.16. organizuoti medžioklės metu sužeistų gyvūnų paiešką. Medžioklės vadovas turi medžioklę organizuoti taip, kad, esant reikalui, būtų užtikrinta galimybė pasitelkti medžioklinį šunį, apmokytą sekti kraujo pėdsaku. Kai sužeisto gyvūno ieškoma svetimame medžioklės plotų vietoje, apie tai būtina įrašyti medžioklės lape ir per 24 valandas apie tai pranešti šio medžioklės plotų vieneto naudotojams. Svetimuose medžioklės plotuose šuo vedamas su pavadėliu. Susekus ieškomą sužeistą gyvūną, šuo nuo pavadėlio gali būti paleidžiamas.

23. Medžioklės vadovas turi teisę šalinti iš vykstančios medžioklės medžiotojus, nevykdančius šių taisyklių, teisėtų medžioklės vadovo ar medžioklės plotų vieneto naudotojo nustatytų papildomų reikalavimų medžioklėje.

VI. MEDŽIOJAMŪJŲ GYVŪNŲ SUMEDŽIOJIMO LIMITŲ NUSTATYMAS

24. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas licencijuojant jų medžioklę, yra šie: briedis, taurasis elnias, danielius, stirna, šernas ir barsukas.

25. Medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra licencijuojama, sumedžiojimo limitus kiekviename rajone nustato atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu sudaryta rajono medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisija (toliau šiame skyriuje – komisija), į kurią atstovai skiriami iš:

25.1. regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūros;

25.2. valstybinių miškų priežiūrą vykdančių institucijų (miškų urėdijų, nacionalinio parko direkcijos) ir Lietuvos miško savininkų asociacijos atitinkamo rajono skyriaus;

25.3. medžiotojų visuomeninių organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, atstovų.

Komisija sudaroma taip, kad joje būtų vienodas skaičius atstovų iš aplinkos apsaugą vykdančių, valstybinių miškų priežiūrą vykdančių institucijų, Lietuvos miško savininkų asociacijos rajono skyriaus medžiotojų visuomeninių organizacijų, bet bendras narių skaičius būtų ne didesnis kaip 9 nariai. Atstovai iš valstybinių miškų priežiūrą vykdančių institucijų ir Lietuvos miško savininkų asociacijos atitinkamo rajono skyriaus į komisiją skiriami priklausomai nuo valstybinių ir privačių miškų plotų santykio rajone (nuo 1 iki 3 atstovų). Atstovai iš visuomeninių medžiotojų organizacijų skiriami proporcingai jų vienijamų narių skaičiui rajone (nuo 1 iki 3 atstovų).

Komisijos darbą organizuoja pirmininkas, skiriamas regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu. Komisijos sprendimai laikomi priimtais tik tuo atveju, kai posėdyje dalyvauja ne mažiau kaip trys ketvirtadaliai jos narių, o už sprendimą balsuoja dauguma posėdyje dalyvaujančių narių. Kai komisijos posėdyje dalyvaujančių narių balsai dėl kurio nors sprendimo pasiskirsto po lygiai, tokiu atveju sprendžiamąjį balsą turi komisijos pirmininkas. Posėdžiai protokoluojami, protokolą pasirašo visi posėdyje dalyvavę komisijos nariai.

26. Kasmet iki balandžio 1 d. miškų urėdijų (nacionalinių parkų) girininkijų darbuotojai pagal aplinkos ministro įsakymu patvirtintą metodiką turi įvertinti elninių žvėrių daromo neigiamo poveikio miško želdiniams bei medynams pokytį. Apie tokį vertinimą turi būti informuojami medžioklės plotų vienetai naudotojai, kurie, jei pageidauja, gali dalyvauti vertinimo metu.

27. Kasmet iki balandžio 5 d. medžioklės plotų vienetai komisijai turi pateikti nustatytos formos prašymą-pasiūlymą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo. Šiame dokumente medžioklės plotų vienetai turi nurodyti tikslus praėjusio medžioklės sezono medžiojamųjų gyvūnų, kurių naudojimas reguliuojamas taisyklių 24 p. nustatyta tvarka, sumedžiojimo limitus, jų sumedžiojimą pagal atskiras rūšis ir pasiūlymą dėl jų sumedžiojimo limitų per ateinantį medžioklės sezoną. Taip pat pateikiami preliminarūs prašymo-pasiūlymo formoje nurodytų medžiojamųjų gyvūnų rūšių apskaitos duomenys (prašymo-pasiūlymo forma pridedama).

28. Prašymas-pasiūlymas turi būti suderintas su atitinkamos miškų urėdijos (nacionalinio parko direkcijos) įgaliotu miško ūkio specialistu, kuris kasmet derinti pateiktame prašyme – pasiūlyme turi įrašyti informaciją apie atskirų kanopinių žvėrių rūšių daromą neigiamą poveikį miško želdiniams ir žėliniams bei jo pokytį per praėjusius metus. Kai atskirų kanopinių žvėrių rūšių daromas neigiamas poveikis nedidėja ir neviršija aplinkos ministro įsakymu nustatytos leistinos ribos, miško ūkio specialistas pasiūlytiems limitams gali pritarti arba pasiūlyti juos sumažinti, tai nurodydamas tam skirtoje skiltyje. Kai šis neigiamas poveikis miško želdiniams, žėliniams didėja ir viršija Medžioklės Lietuvos Respublikoje nuostatų, kitų teisės aktų, tvirtinamų aplinkos ministro, ar medžioklės plotų nuomos sutartyse nustatytą leistiną ribą, miško ūkio specialistas pasiūlytiems limitams gali nepritarti ir siūlyti juos padidinti, tai nurodydamas tam skirtoje skiltyje.

Punkto pakeitimai:

Nr. [120](#), 2001-02-28, Žin., 2001, Nr. 20-677 (2001-03-07), i. k. 101301MISAK00000120

29. Pirmajame posėdyje komisija turi priimti sprendimą dėl rajono teritorijos suskirstymo, nustatydamas atskirų elninių žvėrių rūšių elementarių populiacijų teritorijas. Rūšies elementarios populiacijos teritorijai gali būti priskiriamas vienas didesnis ar keletas mažesnių miško masyvų, kuriuose viso medžioklės sezono metu vyksta elementariai populiacijai priklausančių gyvūnų migracija. Šių teritorijų ribos turi eiti aiškiais gamtinėmis ribomis ir stirnoms sudaryti 1–1,5 tūkst. ha medžioklės plotų, briedžiams ir tauriesiems elniams priklausomai nuo rajono gamtinių sąlygų – 10–30 tūkst. ha ir daugiau. Miško masyvai paprastai neskaidomi. Atliekant tokį suskirstymą, medžioklės plotų vienetai negali būti skaidomi. Esant reikalui, siekdama geriau koordinuoti sumedžiojimo limitų nustatymą dideliuose, per keletą rajonų besidriekiančiuose miškų masyvuose, komisija gali konsultuotis (organizuoti bendrus posėdžius) su gretimų rajonų analogiškais komisijomis.

30. Komisija kasmet iki balandžio 15 d. turi priimti sprendimą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo. Priimdama sprendimą, komisija privalo atsižvelgti į medžioklės plotų naudotojų pasiūlymus, praėjusio medžioklės sezono sumedžiojimo duomenis ir miškų ūkio specialisto išvada dėl žvėrių daromo neigiamo poveikio miško želdiniams bei medynams, jeigu aplinkos ministras nenustato specialių reikalavimų dėl atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių sumedžiojimo limitų. Esant reikalui, komisija gali kreiptis į medžioklės plotų naudotojus ar valstybinių miškų priežiūrą vykdančias institucijas dėl papildomos informacijos, reikalingos sprendimui priimti, pateikimo.

31. Visų medžioklės plotų vienetų, įeinančių į nustatytą tam tikros rūšies elninių žvėrių elementarios populiacijos teritoriją, naudotojų prašymai-pasiūlymai dėl šios rūšies sumedžiojimo limitų nustatymo turi būti svarstomi kompleksiskai. Iš pradžių nustatomas visos minėtos teritorijos gyvūnų sumedžiojimo limitas, o vėliau jis paskirstomas pavieniems naudotojams, priklausomai nuo jų naudojamų miškų bei laukų medžioklės plotų. Jei mažo ploto (100–500 ha) medžioklės plotų vienetų naudotojų medžioklės plotuose briedžių, tauriųjų elnių, danielių ar stirnų kasmetinis sumedžiojimo limitas keletą metų paeiliui nesiekia vieno vieneto, šių gyvūnų sumedžiojimo limitai gali būti nustatomi ilgesniam laikotarpiui (keliems medžioklės sezonams), nurodant konkretų šių gyvūnų sumedžiojimo sezoną.

32. Esant reikalui, likusį nepanaudotą elninių žvėrių patinų sumedžiojimo limitą galima išnaudoti medžiojant šių žvėrių jauniklius.

33. Šernų ir barsukų medžioklė nelimituojama. Licencijų šiems žvėrims sumedžioti medžioklės plotų vienetų naudotojams skiriama tiek, kiek jų nurodoma prašyme-pasiūlyme. Jeigu mažesnio nei 500 ha medžioklės plotų vieneto naudotojas siūlo leisti sumedžioti daugiau kaip 3 šernus 100 ha laukų plote arba daugiau kaip 4 šernus 100 ha miškų plote, prie pateikiamo prašymo-pasiūlymo jis turi pridėti motyvuotą raštą, suderintą su besiribojančių medžioklės plotų vienetų naudotojais.

34. Komisijos sprendimas padidinti medžioklės plotų vienete kurios nors rūšies medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą daugiau kaip 25 procentais (palyginti su praėjusiu medžioklės sezonu) turi būti suderintas su tam tikro regiono aplinkos apsaugos departamentu. Sprendimas padidinti kurios nors medžiojamųjų gyvūnų rūšies sumedžiojimo limitą daugiau kaip 50 procentų (palyginti su praėjusiu medžioklės sezonu) turi būti suderintas su Valstybine aplinkos apsaugos inspekcija.

35. Ginčus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo tarp medžioklės plotų vienetų naudotojų ir komisijos nagrinėja regionų aplinkos apsaugos departamentai.

36. Bendrą medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą Lietuvos Respublikoje pagal regionų aplinkos apsaugos departamentų iki kiekvienų metų balandžio 20 d. pateiktus suvestinius duomenis tvirtina aplinkos ministras.

VII. MEDŽIOKLĖS PRODUKCIJA IR JOS NAUDOJIMAS. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

37. Medžioklės produkcija – sumedžioti (nušauti, sugauti gyvi ar negyvi) medžiojamieji gyvūnai ar jų dalys, numesti ragai, kiti medžiojamųjų gyvūnų gyvybinės veiklos produktai – priklauso medžioklės plotų naudotojams. Jiems taip pat priklauso medžioklės plotų vieneto teritorijoje rasti sužeisti, nugaišę, dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvę arba ne į medžioklės plotus iš greta esančių medžioklės plotų vienetų atklydę ir čia rasti sužeisti ar nugaišę, žuvę medžiojamieji gyvūnai ir jų dalys.

Medžioklės plotų vienetų naudotojai, radę nugaišusius, dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvusius medžiojamuosius gyvūnus, turi ne vėliau kaip per 48 valandas apie tai pranešti rajono valstybinei veterinarijos tarnybai ir atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai bei vykdyti šių tarnybų nurodymus dėl tolesnio šių gyvūnų naudojimo ar sunaikinimo. Kiti asmenys, radę nugaišusius, žuvusius ar sergančius medžiojamuosius gyvūnus, turi apie tai pranešti atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai arba medžioklės plotų vieneto naudotojams. Regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūroje visi kritusių medžiojamųjų gyvūnų radimo atvejai turi būti įforminami, surašant tai pažymintį aktą.

38. Medžioklės trofėjai yra atskiros medžiojamųjų gyvūnų kūno dalys, matuojamos bei vertinamos pagal atitinkamas trofėjų vertinimo formules (ragai su kaukole, iltys ir kiti dantys, plėšriųjų žvėrių kailiai ir kaukolės). Lietuvos medžiojamųjų gyvūnų trofėjai yra sumedžiotų stumbrų, briedžių, tauriųjų ir dėmėtųjų elnių, danielių, muflonų, stirninų ragai su kaukole ar jos dalimi, vilkų, lūšių, barsukų, lapių, mangutų kaukolės, šernų iltys, vilkų ir lūšių kailiai. Įvairios kritusių medžiojamųjų gyvūnų dalys, nežinomos kilmės (kai nežinomas medžiotojas, sumedžiojimo data ir vieta) gaminiai iš medžiojamųjų gyvūnų, numesti ragai nėra medžioklės trofėjai.

39. Sumedžiotą gyvūną trofėjų medžiotojas turi tinkamai paruošti. Pasibaigus medžioklės sezonui, sumedžiotų elninių žvėrių ragai su visa kaukole (išskyrus briedžių, kurių ragus leidžiama pristatyti su kaukolės dalimi) ir apatinio žandikaulio dešiniąją dalimi turi būti pateikti apžiūrai, kuri kasmet organizuojama aplinkos ministro nustatyta tvarka. Ypač vertingus trofėjus apžiūros komisija gali pasiūlyti įvertinti medžioklės trofėjų parodoje. Tokiu atveju šis trofėjus turi būti pateiktas įvertinti nors vienoje medžioklės trofėjų parodoje (išskyrus užsienio medžiotojų teisėtai išvežtus trofėjus), siekiant juos įtraukti į parodų katalogus.

40. Medžioklės plotų naudotojas privalo savo medžioklės plotuose įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę. Kanopinių žvėrių doravimo atliekos, plėšriųjų žvėrių kūnai turi būti sumesti į apdoravimo aikštelės atliekų duobę. Medžioklė leidžiama tik tuose medžioklės plotų vienetuose, kurių naudotojai yra gavę rajono valstybinės veterinarijos tarnybos žvėrių pirminio apdoravimo aikštelės apžiūros aktą, liudijantį aikštelės tinkamumą naudoti. Aikštelių tinkamumo naudoti terminą nustato rajono valstybinės veterinarijos tarnybos specialistas. Individualaus medžioklės plotų vieneto naudotojui, neturinčiam savo plotuose žvėrių pirminio apdoravimo aikštelės, tokią aikštelę įsirengti nebūtina, jeigu jis yra gavęs raštišką gretimo medžioklės plotų vieneto naudotojo leidimą naudotis jo plotuose esančia aikštele.

41. Veterinarijos specialistas turi patikrinti visus sumedžiotus šernus, ar šie nėra užsikrėtę trichinelioze, ir patikrinimo rezultatus įrašyti licencijoje.

42. Medžiotojas, sumedžiojęs žieduotą ar kitaip pažymėtą paukštį arba žvėrį, privalo apie tai pranešti atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o ši visą reikalingą informaciją turi pateikti Lietuvos žiedavimo centrui.

Medžiotojas, sugavęs draudžiamą medžioti gyvūną, jeigu šis nėra sužeistas, turi jį paleisti. Jeigu toks gyvūnas žuvęs arba yra akivaizdu, kad dėl sužalojimų jis neišgyvens, medžiotojas sugavimo vietoje apie tai turi įrašyti medžioklės lape ir ne vėliau kaip per 48 valandas nugabenti jį į atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą, kuri, esant reikalui, šį gyvūną turi nugabenti į T. Ivanausko zoologijos muziejų.

43. Nelaisvėje laukiniai gyvūnai gali būti laikomi, į laisvę paleidžiami, aptvarai ir voljerai steigiami tik vadovaujantis Aptvarų ir voljerų laukiniams gyvūnams laikyti steigimo ir naudojimo tvarka (Žin., 1998, Nr. [93-2596](#)). Nelaisvėje laikomi laukiniai gyvūnai yra aptvarų ir voljerų savininkų nuosavybė ir šių taisyklių reikalavimai jiems naudoti netaikomi.

VIII. SU MEDŽIOKLE SUSIJUSI DRAUDŽIAMA VEIKLA

44. Draudžiama:

44.1. būti medžioklės plotuose su medžioklės įrankiais, medžiokliniais paukščiais arba palaidais šunimis, vienam ar keliems asmenims, neturintiems teisės medžioti;

44.2. būti medžioklės plotuose su į dėklą neįdėtu šautuvu, kitais medžioklės įrankiais, medžiokliniais paukščiais ar palaidais šunimis, ar medžioklės produkcija vienam arba keliems turintiems teisę medžioti asmenims be būtinų ar teisingai užpildytų medžioklės dokumentų;

44.3. medžioti svetimuose medžioklės plotuose, išskyrus atvejį, kai sužeistas gyvūnas persekiojamas 22.16 punkte nustatyta tvarka;

Punkto pakeitimai:

Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

44.4. medžioti be medžioklės vadovo, kai medžioklėje dalyvauja daugiau nei vienas medžiotojas;

44.5. perduoti fiziniam asmeniui priklausantį šaunamąjį ginklą, arbaletą, lanką ar šaudmenis kitam asmeniui arba perduoti medžioklės plotuose medžioklės įrankius asmeniui, neturinčiam teisės medžioti;

Punkto pakeitimai:

Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

44.6. medžioti visų rūšių koviniais ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis, savigynai skirtais ginklais, neįregistruotais medžiokliniais šautuvais, medžioti su medžiokliniu šautuvu, arbaletu ar lanku, neturint su savimi galiojančio leidimo laikyti ir nešiotis medžioklinį šautuvą, arbaletą ar lanką, medžioti nemedžioklinių veislių šunimis, taip pat medžiokliniais šunimis, neturint su savimi šių šunų kilmės dokumentų ar jų kopijų;

44.7. medžioti neblaiviams ar apsvaigusiems nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų;

44.8. medžioti automatiniais (šaudančiais serijomis) ir pusiau automatiniais šaunamaisiais ginklais, kurių apkaboje telpa daugiau nei 2 šoviniai (pusiau automatinius šautuvus, į kurių apkabas telpa daugiau kaip 2 šoviniai, leidžiama naudoti medžioklės metu, jeigu į jų apkabas įtaisyti ribotuvai, neleidžiantys panaudoti daugiau kaip 2 šovinius);

44.9. šaudyti briedžius ir elnius visų dydžių šratais bei grankulkėmis;

44.10. šaudyti kanopinius žvėris šoviniais, neturinčiais būtinos šaudmens energijos;

44.10.1. stirnas – graižtvinių šautuvų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 1 000 džaulių;

44.10.2. danielius, antramečius šernus ir jaunikius – graižtvinių šautuvų šoviniais, kurių kalibras mažesnis kaip 6,5 mm, o kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 000 džaulių;

44.10.3. briedžius, elnius ir suaugusius šernus – graižtvinių šautuvų šoviniais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 500 džaulių;

44.10.4. visus kanopinius žvėris – lygiavamzdžių šautuvų šoviniais, esant didesniai kaip 45 metrai atstumui;

Punkto pakeitimai:

Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

44.11. šaudyti kanopinius žvėris graižtvinių šautuvų ištisai dengtomis kulkomis;

44.12. medžioti medžiojamuosius gyvūnus draudžiamu juos medžioti terminu arba medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioti negalima, taip pat neturint Aplinkos ministerijos leidimo tai daryti bei perspektyvius arba ragus numetusius elnių žvėrių patinus;

44.13. gaudyti gyvūnus gaudyklėmis, negalinčiomis užtikrinti nesužeisto gyvūno pagavimo, arba spąstais, kurie neatitinka selektyvaus gaudymo principo arba negarantuoja staigios pagauto gyvūno žūties (išskyrus 9.1.5 p. nurodytus įrankius ir 10.9 p. nurodytą medžioklės būdą);

- 44.14. naudoti savišaudžius įrenginius;
- 44.15. medžioti paukščius tinklais ir spąstais;
- 44.16. medžioti paukščius be medžioklinių šunų, išskyrus atvejus, kai medžiojami varniniai paukščiai;

Punkto pakeitimai:

Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

- 44.17. naudoti medžioklėje nuodus, jaukui ir masalui naudoti sužalotus gyvūnus;
- 44.18. dūmais, dujomis ar ugnimi varyti gyvūnus iš jų slėptuvių;
- 44.19. apšviesti medžioklės plotus dirbtiniais šviesos šaltiniais (išskyrus taisyklių 11 punkte numatytą atvejį), akinti medžiojamuosius gyvūnus veidrodžiais ar kitomis priemonėmis, šviesti iš transporto priemonių bet kokiais dirbtiniais šviesos šaltiniais, nepriklausančiais transporto priemonių apšvietimo sistemai, ir turint transporto priemonėse šaunamuosius ginklus arba medžioklinius šunis, šaudant naudoti lazerinius taikiklius ir elektroninius optinius taikiklius, turinčius elektroninį vaizdo keitiklį, viliojimui naudoti elektrinius, elektroninius ar magnetinius garso atkūrimo prietaisus, naudoti medžioklėje elektrinius aparatus, skirtus gyvūnams apsvaiginti ar užmušti;

Punkto pakeitimai:

Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466

- 44.20. medžioti iš oro transporto priemonių;
- 44.21. šaudyti iš sausumos mechaninių transporto priemonių, taip pat vaikyti, numušti medžiojamuosius gyvūnus sausumos ir vandens transporto priemonėmis (šio punkto reikalavimai netaikomi transporto priemonėms susidūrus su medžiojamaisiais gyvūnais bendrojo naudojimo keliuose);
- 44.22. medžioti iš judančių motorinių vandens transporto priemonių;
- 44.23. gyvūnams gaudyti statyti kilpas, naudoti klijus, žvejybos kabliukus ir kitus įrankius bei priemones, kurie šių taisyklių nenumatyti kaip leistini, taip pat draudžiamus įrankius gaminti, laikyti, pirkti ir parduoti;
- 44.24. ardyti medžiojamųjų gyvūnų urvus, namelius ir užtvankas, išskyrus atvejus, kai medžiojama su urviniais šunimis. Po medžioklės privaloma sutvarkyti iškastus urvus bei perspektyvias bebravietes (šio punkto reikalavimai netaikomi atvejams, kai nustatytą tvarka likviduojamos neperspektyvios bebravietės);
- 44.25. tamsiuoju paros metu (praėjus daugiau kaip pusantros valandos po saulės nusileidimo ir likus daugiau nei pusantros valandos iki saulės patekėjimo) medžioti sėlinant bei varant;
- 44.26. rinkti paukščių kiaušinius ar ardyti jų lizdus, išskyrus 15.3 p. numatytus atvejus;
- 44.27. medžioti gyvūnus, kurie gelbstisi nuo potvynio, gaisro ir kitų stichinių nelaimių, taip pat jaunos, dar neskraidančius paukščius;
- 44.28. ne medžioklės plotų vieneto naudotojams pasisavinti rastus nugaišusius, per susidūrimus su transporto priemonėmis, žemės ūkio technika ar dėl kitų priežasčių žuvusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų dalis, nepranešus apie tai medžioklės plotų vieneto naudotojui ar atitinkamo regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai;
- 44.29. prekiauti medžiojamaisiais gyvūnais, jų žvėriena ir paukštiena, neturint jos teisėtą įsigijimą patvirtinančių dokumentų;
- 44.30. gadinti ir naikinti bokštelius, ėdžias, kitus biotechnikos įrenginius, pašarinius sklypelius, pasiimti laukiniams gyvūnams skirtus pašarus.

IX. SAUGAUS ELGESIO MEDŽIOKLĖS METU REIKALAVIMAI

- 45. Medžiotojas asmeniškai atsako, kad medžiokliniai ginklai ir šaudmenys būtų tinkamai saugomi buityje, kelionės ir medžioklės metu.

46. Medžioklinis šautuvas išimamas iš dėklo tik atvykus į medžioklės plotus, o užtaisomas – tik atsistojus į šaudymo vietą linijoje, atsisėdus į tykojimo bokštelį, o sėlinant ar medžiojant grandine – pradėjus medžioti.

47. Prieš užtaisant šautuvą, įsitikinama, kad medžioklinio šautuvo vamzdžiai nėra užsikimšę.

48. Medžioklinis šautuvas nešiojamas be šovinio lizde ir su įjungtu saugikliu.

49. Ne medžioklės metu šautuvas, jeigu yra techninių galimybių, turi būti išnarstytas, įdėtas į dėklą, šoviniai iš šautuvo išimti, mušamasis mechanizmas nuleistas.

50. Šautuvas arba šaudmenys išbandomi šaudykloje ar kitoje tam tinkamoje vietoje, gerai įsitikinant, kad nėra pavojaus žmonėms ar gyvūnams.

51. Šaudamas medžiotojas privalo įsitikinti, kad šūvis nebus pavojingas kitiems asmenims, naminiams gyvuliams, nemedžiojamiesiems laukiniams gyvūnams, nepadarys žalos pastatams ar kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams.

52. Įtartino (silpno ar užsitęsusio) šūvio atveju būtina patikrinti šautuvo vamzdį, ar nėra likusių kamščių.

53. Parkritus su šautuvu, būtina tuojau pat patikrinti, ar neužsikimšo šautuvo vamzdžiai. Jeigu šautuvas buvo užtaisytas, prieš tikrinant, būtina išimti šovinius.

54. Jeigu paspaudus nuleistuką šautuvas neiššauna, jį atidaryti leidžiama ne anksčiau kaip po 10 sekundžių.

55. Draudžiama per jėgą stumti šovinį į lizdą, o įstrigusį šovinį būtina atsargiai išimti. Kai šovinio išimti nepavyksta, įspėjus aplinkinius, šaunama į viršų.

56. Medžioti iš bokštelių leidžiama tik tada, kai jų kopėčios, grindys, sėdynės ir kitos dalys yra tvirtos. Šaudant iš bokštelių, turi būti gerai matomas šaudymo sektorius ir taikinys. Medžiotojas privalo žinoti, kur ir koku atstumu išdėstyti kiti bokšteliai, įvertinti, ar paleistas šūvis nebus pavojingas.

57. Kai medžiojama varant ar kitais medžioklės būdais ir medžioklėje dalyvauja daugiau nei vienas medžiotojas:

57.1. kiekvienas medžiotojas turi atsistoti į medžioklės vadovo jam nurodytą vietą medžiotųjų linijoje. Pasitraukti iš vietos leidžiama iki 5 metrų į kairę ar į dešinę tik išilgai šios linijos;

57.2. draudžiama pasitraukti iš savo vietos, kol nesibaigia varymas;

57.3. leidžiama šauti į medžiojamąjį gyvūną, pasirodžiusį iki varymo pradžios. Šaunama įsitikinus, kad visi greta esantys medžiotojai yra savo šaudymo vietose, o nueinantys medžiotojai – gerai matomi ir yra saugūs. Draudžiama į medžiojamuosius gyvūnus šaudyti pasibaigus varymui, išskyrus atvejį, kai pribaigiamas surastas sužeistas gyvūnas;

57.4. laukti pasirodančių gyvūnų medžiotųjų linijoje leidžiama stovint arba sėdint, o šaudyti – tik stovint, išskyrus atvejį, kai šaunama iš medžioklės bokštelių, kurio kraštai, skirti ginklui atremti, yra ne mažesniame aukštyje nuo žemės paviršiaus kaip žmogaus ūgis;

57.5. kai medžiojama grandine, medžiotojai privalo gerai matyti greta esančius medžiotojus ir išlaikyti grandinę kuo tiesesnę, o šauti leidžiama ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu grandinės atžvilgiu;

57.6. pagrindinėje medžiotųjų linijoje stovintis medžiotojas turi teisę šauti ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu nuo jos (1 schema). Jeigu medžiotojai statomi linijos flanguose, pirmasis medžiotojas linijoje ir pirmasis flange turi stovėti ne arčiau kaip per 50 metrų nuo pagrindinės ir flanginės linijų susikirtimo vietos, o pagrindinės linijos galuose stovintys medžiotojai gali šaudyti tik tiesiai prieš save (lygiagrečiai su flangine linija, jeigu kampas tarp pagrindinės linijos ir flango nėra status) ir į priešingą pusę nuo gretimo flango, taip pat už medžiotųjų linijos, vadovaudamiesi 30 laipsnių kampo taisykle. Medžiotojai, stovintys dešiniajame flange, gali šaudyti tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į dešinę nuo jos, o stovintieji kairiajame flange – tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į kairę nuo jos. Abiejuose flanguose stovintys medžiotojai gali šaudyti ir už flangų linijos. Jeigu flangų linijoje stovi daugiau kaip 1 medžiotojas, jie gali šaudyti tik vadovaudamiesi 30 laipsnių kampo taisykle (2 schema);

57.7. šauti į varovų pusę galima tik įsitikinus, kad šūvis bus nepavojingas pagal 40 p. reikalavimus. Kiekvienu atveju į varovų pusę šaudoma taip, kad kulka ar šratai įsmigtų į žemę gerai matomoje vietoje ir nekeltų pavojaus artėjantiems varovams;

57.8. ieškoti sužeisto gyvūno galima tik leidus medžioklės vadovui ir apie tai pranešus kitiems medžiotojams. Ieškantys sužeisto gyvūno medžiotojai privalo žinoti, kur yra kiti medžioklėje dalyvaujantys asmenys, o prieš šūviu pribaiigiant sužeistą gyvūną, būtina įsitikinti, ar prie šio gyvūno nesiartina kiti asmenys;

57.9. draudžiama varantiems medžiojamuosius gyvūnus medžiotojams neštis užtaisytus šautuvus ir šaudyti į žvėris ir paukščius;

57.10. prie vingiuotų kelių ar miške be kvartalinių linijų medžioklės vadovas privalo sustatyti medžiotojus kuo tiesesne linija, kad greta stovintieji matytų arba žinotų, kur stovi kiti medžiotojai, o statomiems į šaudymo vietas medžiotojams būtina nurodyti galimas šaudymo kryptis. Medžiotojas turi užtikrinti, kad jo šūvis nebus pavojingas kitiems;

57.11. varovai privalo griežtai vykdyti medžioklės vadovo ir varovų vadovo nurodymus.

58. Draudžiama:

58.1. spragsėti medžioklinio šautuvo nuleistukais;

58.2. naudoti lygiavamzdžių šautuvų apvaliąsias kulkas ir didesnius negu 9 milimetrų skersmens šratus, kai medžiojama varant arba sėlinant;

58.3. perduoti šautuvą kitam ar jį imti neįsitikinus, kad šis neužtaisytas, sunarstyto šautuvo vamzdžius atgręžti į žmogų ar gyvūną (laukiant medžiojamųjų gyvūnų, šautuvo vamzdžiai turi būti nukreipti į viršų arba žemyn, o medžioklės bokštelyje – tik į viršų);

58.4. šaudyti šoviniais, užtaisytais didesne parako norma už nurodytąją instrukcijoje, maišyti įvairių rūšių paraką, kamščiams naudoti degiąsias medžiagas;

58.5. remtis šautuvu einant per kliūtis, dėti rankas ant šautuvo vamzdžio angos, ieškant laimikio, šautuvo vamzdžiu ar buože sklaidyti šakas, krūmokšnius ar žolę;

58.6. smogti šautuvo buože ar vamzdžiais, pribaiigiant sužeistą žvėrį ar paukštį, traukti juos šautuvu iš vandens;

58.7. taikytis medžiotojų link išilgai jų stovėjimo linijos ir visais kitais atvejais į žmones, gyvulius, nemedžiojamuosius gyvūnus, pastatus, transporto priemones;

58.8. šaudyti, kai dėl rūko, pūgos, gausaus sniego ar lietaus, prietemos, akinančios saulės ir kitų veiksnių taikiny yra neaiškus ar nematyti, kas yra už taikinio pavojingu šūvio atstumu;

58.9. šaudyti į neatpažintą taikinį ar vietą, kurioje girdėti šlamesys;

58.10. šaudyti iš graižtvinio šautuvo virš horizonto linijos, taip pat kitais atvejais, kai negalima nustatyti, kur lėks kulka;

58.11. šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų šeimininkai tam neprieštarauja;

58.12. šauti išsyk iš kelių vamzdžių;

58.13. grandine medžioti krūmuose, taip pat kai neįmanoma išlaikyti tiesios grandinės ir užtikrinti šūvio saugumo;

58.14. medžijant katilu, šaudyti į katilo vidų, kai šūvis kelia grėsmę medžiotojų saugumui;

58.15. medžioti iš techniškai netvarkingos valtys, kurioje nėra gelbėjimosi priemonių;

58.16. šaudyti iš valtys joje stovint ar irkluotojo kryptimi;

58.17. šaudyti iš irklinės valtys dviem medžiotojams, išskyrus atvejį, kai išmetus iš valtys du inkarus, iš jos medžioja du nesisukę vienas nuo kito medžiotojai;

58.18. šaudyti į plaukiojančius paukščius, išskyrus laukius, didžiųjų ančių gaigalus (tik medžijant su krykšte) ir nukritusius į vandenį sužeistus paukščius. Šaudamas į gyvūną, esantį vandens paviršiuje, medžiotojas turi užtikrinti, kad nuo vandens paviršiaus atšokę šaudmenys nebus kam nors pavojingi;

58.19. šauti į vandens telkinio pakrantės pusę ar išilgai jos į paukščius, skrendančius žmogaus ūgio aukštyje;

58.20. lipti į valtį ir išlipti iš jos su užtaisytu šautuvu.

X. ŠIŲ TAISYKLIŲ VYKDYMO KONTROLĖ

59. Aplinkos ir Vidaus reikalų ministerijos bei kitos institucijos pagal savo kompetenciją kontroliuoja šių taisyklių vykdymą.

60. Asmenys, pažeidę šias taisykles, traukiami administracinėn, civilinėn ar baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro

2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258

Medžioklės plotų vieneto naudotojas: _____
 Medžioklės plotų vienetas yra _____ rajone,

_____ miškų urėdijos (nacionalinio parko), _____ girininkijos,
 _____ miške,
 kvartaluose Nr., _____ ha miškų ir (arba)
 _____ seniūnijoje
 _____ ha laukų

PRAŠYMAS–PASIŪLYMAS
 dėl medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo

Žvėrių rūšis	Sumedžiojimo limitas per praėjusį medžioklės sezoną			Sumedžiota žvėrių			Siūloma sumedžioti per ateinantį medžioklės sezoną			Preliminarus žvėrių skaičius šiuo metu			Miškų ūkio specialisto išvada			Rajono medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisijos sprendimas leisti sumedžioti					
	iš viso	patinų	patelių ir jauniklių	iš viso	patinų	patelių ir jauniklių	iš viso	patinų	patelių ir jauniklių	iš viso	patinų	patelių ir jauniklių	informacija apie žvėrių neigiamą poveikį miškui (padidėjo %, sumažėjo %, nepakito)	informacija apie pritarimą pasiūlymams (pritariu, nepritariu)	iš viso	patinų	patelių ir jauniklių	iš viso	patinų	patelių ir jauniklių	
Kanopiniai žvėrys																					
Briedis																					
Tauris elnias																					
Stirna																					
Danielius																					
Šernas																					
Kiti																					
Kiti medžiojamieji gyvūnai																					
Barsukas																					
Vilkas																					
Lūšis																					
Bebras																					
Kurtinys																					
Kiti																					

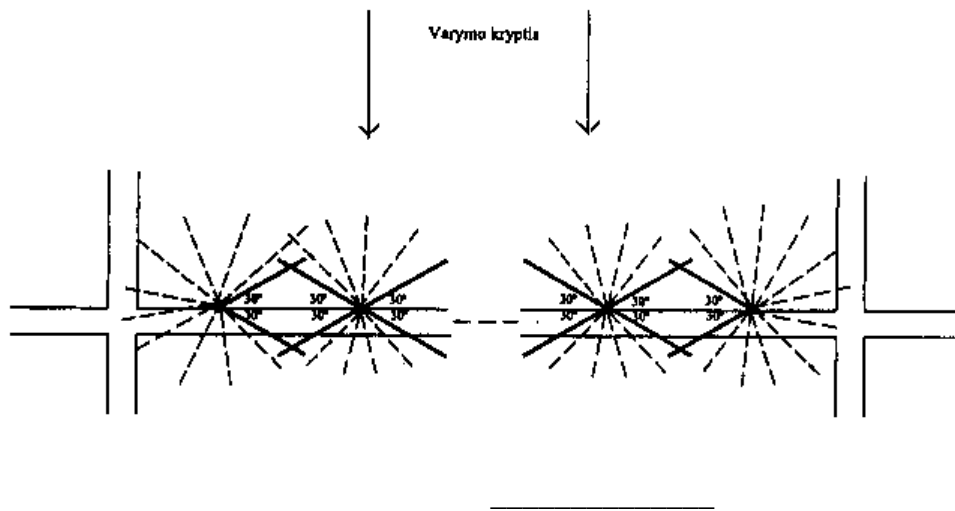
Paaiškinimas: – grafa nepildoma

Prašymą-pasiūlymą pateikė medžioklės plotų vieneto naudotojas _____ ,
 (pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)
 suderino miškų ūkio specialistas _____ .
 (pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)

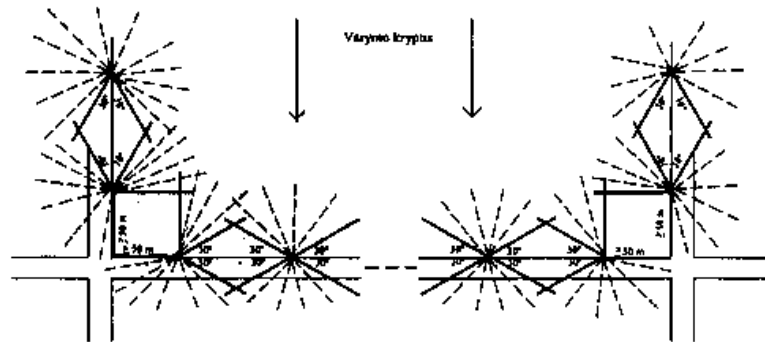
Rajono medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisijos pirmininkas _____
(pareigos, vardo raidė, pavardė, parašas)

Nariai: _____

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258
1 schema

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258
2 schema

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. [466](#), 2000-10-26, Žin., 2000, Nr. 94-2953 (2000-11-03), i. k. 100301MISAK00000466
Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių dalinio pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas
Nr. [120](#), 2001-02-28, Žin., 2001, Nr. 20-677 (2001-03-07), i. k. 101301MISAK00000120
Dėl Elninių žvėrių daromo neigiamo poveikio miško želdiniams, žėliniams vertinimo metodikos patvirtinimo ir
Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių dalinio pakeitimo